Tehnike postavljanja pitanja

- Postavljena pitanja moraju biti usmerena na cilj nastave.
- Upitna rečenica treba da sadrži opštiji pojam u odnosu na pojam koji se traži u odgovoru.
- Pitanja su usmerena na cilj, precizna i kratka.
- Upitna reč mora stajati na početku upitne rečenice.
- Izbjegavati ili-ili, da-ne
- Opšta pitanja koja počinju sa *šta* što manje koristiti.
- Koristiti pravu upitnu reč, npr.:

- prostor - gdje? kuda? odakle? koliko daleko?
- vreme - kada? koliko dugo? od/do kada?
- kvalitet - kako?
- kvantitet - koliko?
- intezitet - koliko jako?
- utvrnivanje okolnosti - sa čim? sa kim? bez čega?
- sredstva/alati - čime? uz pomoć čega?
- mere i vrednosti - koliko veliki? koliko težak? koliko vredan?
- poreklo materijala - od čega?
- uzrok - zašto? kako?
- uslov - u kom slučaju? pod kojim uslovima?
- namera - čemu? s kojom namerom?

Treba izbegavati sledeće oblike pitanja:

- alternativna (ili-ili) ili da-ne pitanja
- neodrenena pitanja
- sugestivna pitanja
- ironična pitanja, koja su samo naizgled pitanja
- pitanja u kojima ima ciničnih komentara

Tretiranje odgovora učenika

- Dati učeniku dovoljno vremena da odgovori (najmanje 3 sekunde).
- Pogrešne odgovorne učenika ne označiti kao nedovoljne, jer to može imati za posledicu druge opstruktivne posledice.
- Ne ispravljati pogrešnu informaciju u netačnim odgovorima, nego pustiti druge učenike da je isprave.
- Ne ponavljati odgovore učenika, osim kod manjih primedbi i ispravki.
- Indirektno potvrditi učenika kroz nadovezivanje sledećeg pitanja na njegov odgovor.
- Pozitivne reakcije izraziti i gestikulacijom, npr. klimanjem glave.
- Ne trpeti horske odgovore, uvek pitati pojedinačne učenike i tražiti pojedinačne odgovore.
- Paziti na govor učenika, insistirati na pravilnom izražavanju